

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2015/2193 IRÁNYELVE

(2015. november 25.)

a közepes tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Parlament és a Tanács 1386/2013/EU határozata ⁽⁴⁾ (a cselekvési program) elismeri, hogy az elmúlt évtizedekben jelentős mértékben sikerült csökkenteni a szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátását, a levegőszennyezettség szintje azonban Európában sok helyütt még mindig aggasztó, és az uniós polgárok továbbra is ki vannak téve olyan légszennyező anyagoknak, amelyek egészségüket és jóllétüket veszélyeztetik. A cselekvési program rámutat arra, hogy az ökoszisztémák továbbra is kárát látják a közlekedés, a nem fenntartható mezőgazdasági gyakorlatok és az energiatermelés okozta túlzott nitrogén- és kénüledésnek. A levegőszennyezettség szintje az Unió számos területén továbbra is magasabb az Unió által meghatározott határértékeknél, és az Uniós levegőminőségi szabványok még mindig nem felelnek meg az Egészségügyi Világszervezet által kitűzött célértékeknek.
- (2) A mindenki számára egészséges környezet biztosítása érdekében a cselekvési program arra szólít fel, hogy a helyi intézkedéseket megfelelő nemzeti és uniós szintű szakpolitikai döntésekkel egészítsék ki. Ehhez különösen az uniós levegőminőségi jogszabályoknak való teljes megfelelés eléréséhez szükséges erőfeszítéseket kell fokozni, továbbá stratégiai célértékeket és cselekvéseket kell meghatározni a 2020 utáni időszakra.
- (3) Tudományos értékelésekből kiderül, hogy a levegőszennyezés nyolc hónappal megrövidíti az uniós polgárok átlagos várható élettartamát.

⁽¹⁾ HL C 451., 2014.12.16., 134. o.

⁽²⁾ HL C 415., 2014.11.20., 23. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2015. október 7-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2015. november 10-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. november 20-i 1386/2013/EU határozata a „Jólét bolygónk felélése nélkül” című, a 2020-ig tartó időszakra szóló általános uniós környezetvédelmi cselekvési programról. (HL L 354., 2013.12.28., 171. o.).

- (4) A tüzelőanyagok közepes tüzelőberendezésekben történő égetéséből származó szennyezőanyag-kibocsátásra nem vonatkozik általános uniós szabályozás annak ellenére, hogy az egyre nagyobb mértékben járul hozzá a levegőszennyezéshez, különösen a biomassza tüzelőanyagként való, az éghajlat- és energiapolitika által ösztönzött fokozottabb használata miatt.
- (5) A tüzelőanyagok egyes kis tüzelőberendezésekben és -készülékekben történő égetését a 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ említett végrehajtási intézkedések szabályozzák. A fennálló szabályozási hézag kitöltése érdekében azonban sürgősen további intézkedésekre van szükség a 2009/125/EK irányelv keretében. A tüzelőanyagok nagy tüzelőberendezésekben történő égetését 2013. január 7-től a 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ szabályozza, míg a 2001/80/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ 2015. december 31-ig alkalmazandó a 2010/75/EU irányelv 30. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozó nagy tüzelőberendezésekre.
- (6) A 2010/75/EU irányelv 30. cikkének (9) bekezdése és 73. cikke alapján végzett, az intenzív állattartásból és a tüzelőberendezésekből származó kibocsátásokkal foglalkozó felülvizsgálatokról szóló, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak benyújtott 2013. május 17-i jelentésében a Bizottság megállapította, hogy a tüzelőanyagok közepes tüzelőberendezésekben történő égetése tekintetében egyértelműen lehetséges a levegőbe történő kibocsátások költséghatékony csökkentése.
- (7) Az Unió légszennyezéssel kapcsolatos, a savasodás, az eutrofizáció, a talajközeli ózon és a szálló por kibocsátásának csökkentését szolgáló nemzetközi kötelezettségeit a nagy távolságra jutó, országhatárokon áterjedő levegőszennyezésről szóló egyezmény göteborgi jegyzőkönyve határozza meg. A jegyzőkönyvet 2012-ben módosították a kén-dioxid, a nitrogén-oxidok, az ammónia és az illékony szerves vegyületek kibocsátásainak csökkentésére irányuló meglévő kötelezettségvállalások megerősítése érdekében, valamint azért, hogy a 2020 utáni időszakra érvényes, új csökkentési kötelezettségvállalás szülessen a finom szálló porra (PM 2,5) vonatkozóan.
- (8) Az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, a Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, 2013. december 18-i „Tiszta levegőt Európának program” című közleményében a Bizottság cselekvésre szólít fel a közepes tüzelőberendezésekből származó légszennyező anyagok kibocsátásának csökkentése érdekében, aminek révén kiteljesedne a tüzelőberendezés-ágazatra vonatkozó szabályozási keret. A Tiszta levegőt program kiegészíti a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz címzett „Tematikus stratégia a levegőszennyezésről” című, 2005. szeptember 21-i közleményében meghatározott, a 2020-ig tartó időszakra szóló szennyezéscsökkentési menetrendet, és csökkentési célokat tűz ki a 2030-ig tartó időszakra. A stratégiai célok elérése érdekében szabályozási menetrendet kell kidolgozni, amelynek a közepes tüzelőberendezések kibocsátásainak csökkentését szolgáló intézkedéseket is magában kell foglalnia.
- (9) A közepes tüzelőberendezéseket olyan módon kell kialakítani és üzemeltetni, hogy előmozdítsák az energiahatékonyságot. Közepes tüzelőberendezések utólagos átalakítása esetén vagy nagyobb beruházásokról való döntéshozatalkor figyelembe kell venni e megfontolásokat, valamint a gazdasági szempontokat, a technikai lehetőségeket és különösen a meglévő közepes tüzelőberendezések életciklusát.
- (10) Annak biztosítása érdekében, hogy a közepes tüzelőberendezések üzemeltetése ne rontsa a levegő minőségét, a kén-dioxid, a nitrogén-oxidok és a por levegőbe történő kibocsátásának korlátozása érdekében hozott intézkedések nem járhatnak azzal a következménnyel, hogy más szennyező anyagok – pl. a szén-monoxid – kibocsátása nő.
- (11) A már jelenleg is uniós szintű minimumkövetelmények hatálya alá tartozó közepes tüzelőberendezéseket, például azon berendezéseket, amelyekre a 2010/75/EU irányelv III. fejezete értelmében összesítési szabályt kell alkalmazni, illetve a szilárd vagy folyékony hulladék égetését vagy együttégetését végző és ezáltal azon irányelv IV. fejezetének hatálya alá tartozó berendezéseket ki kell vonni ezen irányelv hatálya alól.
- (12) Bizonyos egyéb közepes tüzelőberendezéseket – technikai jellemzőik vagy egyedi alkalmazásuk alapján – szintén ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól.
- (13) Mivel az ásványolaj- és gázfinomítókon belül energiatermelés céljából tisztán vagy más tüzelőanyagokkal együtt finomítói tüzelőanyagot égető közepes tüzelőberendezések, valamint a papírorost előállítására szolgáló létesítményeken belüli hőhasznosító kazánok a 2010/75/EU irányelv szerint meghatározott, az elérhető legjobb technikákkal (BAT) kapcsolatos következtetésekben ismertetett legjobb elérhető technikákkal megvalósítható kibocsátási szintek hatálya alá tartoznak, ezt az irányelvet az említett berendezésekre nem kell alkalmazni.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. október 21-i 2009/125/EK irányelve az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról (HL L 285., 2009.10.31., 10. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 2010/75/EU irányelve az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) (HL L 334., 2010.12.17., 17. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001. október 23-i 2001/80/EK irányelve a nagy tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról (HL L 309., 2001.11.27., 1. o.).

- (14) Ezen irányelv hatályának a legalább 1 MW, de kevesebb mint 50 MW teljes névleges bemenő hőteljesítményű tüzelőberendezésekre kell kiterjednie, ideértve a két vagy több új közepes tüzelőberendezésből álló összetett berendezéseket is. Az 1 MW-nál kisebb névleges bemenő hőteljesítményű egyedi tüzelőberendezéseket nem kell figyelembe venni a több tüzelőberendezésből álló összetett berendezés teljes névleges bemenő hőteljesítményének kiszámításánál. A szabályozási hézagok elkerülése érdekében – és a 2010/75/EU irányelv III. fejezetének sérelme nélkül – ezen irányelvnek vonatkozni kell azokra az új közepes tüzelőberendezésekből álló összetett berendezésekre is, amelyek teljes névleges bemenő hőteljesítménye legalább 50 MW.
- (15) A kén-dioxid, nitrogén-oxidok és por levegőbe történő kibocsátásának ellenőrzése érdekében a közepes tüzelőberendezések üzemeltetését ahhoz a feltételhez kell kötni, hogy azt az üzemeltető által benyújtott információk alapján engedélyezik vagy az illetékes hatóság nyilvántartásba veszi.
- (16) A közepes tüzelőberendezésekből származó kibocsátások csökkentése érdekében ezen irányelvben kibocsátási határértékeket és nyomkövetési követelményeket kell megállapítani.
- (17) A II. mellékletben meghatározott kibocsátási határértékek nem alkalmazandók a Kanári-szigeteken, a francia tengerentúli megyékben, az Azori-szigeteken és Madeirán működő közepes tüzelőberendezésekre, az e berendezések elszigetelt elhelyezkedéséhez kapcsolódó technikai és logisztikai nehézségek miatt. Az érintett tagállamoknak e tüzelőberendezésekre vonatkozóan kibocsátási határértékeket kell megállapítaniuk, hogy csökkentsék azok levegőbe történő kibocsátását, valamint az emberi egészséget és a környezetet veszélyeztető lehetséges kockázatokat.
- (18) A meglévő közepes tüzelőberendezések tekintetében elegendő időt kell biztosítani az ezen irányelv követelményeinek való technikai megfeleléshez, ezért az említett berendezések esetében a kibocsátási határértékeket az irányelv alkalmazásától számított meghatározott időszakot követően kell alkalmazni.
- (19) Egyes sajátos körülmények figyelembevétele céljából, amennyiben a kibocsátási határértékek alkalmazása a környezeti előnyökhöz képest aránytalanul magas költségekkel járna, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a vészhelyzetben használt és csak korlátozott ideig üzemeltetett közepes tüzelőberendezéseket mentesítsék az ezen irányelvben meghatározott kibocsátási határértékek betartása alól.
- (20) A kis, szigetüzemben működő rendszerek és szigetüzemben működő mikrorendszerek részét képező, meglévő közepes tüzelőberendezésekre vonatkozó infrastrukturális korlátokra és az összekapcsolásuk megkönnyítésének szükségességére való tekintettel e berendezések számára hosszabb időt kell biztosítani az ezen irányelvben meghatározott kibocsátási határértékeknek való megfelelésre.
- (21) A komoly levegőszennyezést okozó tüzelőanyagok háztartási használatának csökkentésére, valamint az energiahatékonyság növelésére és a CO₂-kibocsátás csökkentésére mint a távfűtés általános előnyeire való tekintettel azon közepes tüzelőberendezések számára, amelyek hasznos hőtermelésük jelentős részét közszolgáltatási távfűtési hálózatba adják le, a tagállamok hosszabb időt biztosíthatnak az ezen irányelvben meghatározott kibocsátási határértékeknek való megfelelésre.
- (22) Figyelemmel a biomasszával üzemelő berendezések terén megvalósított, a megújuló energiaforrások használatának bővítését célzó közelmúltbeli beruházásokra, amelyek már a szennyező anyagok kibocsátásának csökkenését eredményezték, valamint a kapcsolódó beruházási ciklusok figyelembevétele céljából e berendezések számára a tagállamok hosszabb időt biztosíthatnak az ezen irányelvben meghatározott kibocsátási határértékeknek való megfelelésre.
- (23) A gázkompresszor-állomásoknak a nemzeti földgázszállító hálózatok megbízható és biztonságos működése szempontjából betöltött lényeges szerepére és a korszerűsítésükkel kapcsolatos sajátos korlátokra való tekintettel az ilyen állomásokat működtető közepes tüzelőberendezések számára a tagállamok hosszabb időt biztosíthatnak az ezen irányelvben meghatározott nitrogén-oxid-kibocsátási határértékeknek való megfelelésre.
- (24) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 193. cikkének megfelelően ez az irányelv nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy szigorúbb védelmi intézkedéseket tartsanak fenn vagy vezessenek be. Ezen intézkedésekre például a levegőminőségi határértékeket be nem tartó zónákban lehet szükség. Ilyen esetekben a tagállamoknak a 2008/50/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ szerinti levegőminőségi tervek kidolgozásának részeként értékelniük kell az ezen irányelvben előírtaknál szigorúbb kibocsátási határértékek alkalmazásának szükségességét. Ezen értékelések során figyelembe kell venni az elérhető legjobb és az új keletű technikák segítségével elérhető legjobb kibocsátáscsökkentési teljesítményre vonatkozó információcsere eredményét. A Bizottságnak meg kell szerveznie ezen információk cseréjét a tagállamokkal, az érintett ágazatokkal, ideértve az üzemeltetőket és a technológiai szolgáltatókat, valamint a – többek között a környezetvédelmet előmozdító – nem kormányzati szervezetekkel.

(¹) Az Európai Parlament és a Tanács 2008. május 21-i 2008/50/EK irányelve a környezeti levegő minőségéről és a Tisztább Levegőt Európának elnevezésű programról (HL L 152., 2008.6.11., 1. o.).

- (25) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a közepes tüzelőberendezések üzemeltetői megtegyék a szükséges intézkedéseket, amennyiben nem teljesítik ezen irányelv előírásait. A tagállamoknak létre kell hozniuk egy annak ellenőrzésére szolgáló rendszert, hogy a közepes tüzelőberendezések megfelelnek-e ezen irányelv követelményeinek.
- (26) Ezen irányelv hatékony végrehajtásának és érvényesítésének biztosítása érdekében az ellenőrzéseket adott esetben és lehetőség szerint össze kell hangolni a más uniós jogszabályok által előírtakkal.
- (27) Ezen irányelvnek a végrehajtásával kapcsolatos információkhoz való hozzáférésre vonatkozó rendelkezéseit olyan módon kell alkalmazni, hogy a 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ teljes mértékben érvényesüljön.
- (28) A közepes tüzelőberendezéseket üzemeltető kis- és középvállalkozások terheinek korlátozása érdekében az üzemeltetők információnyújtással, nyomon követéssel és jelentéstétellel kapcsolatos adminisztratív kötelezettségeinek arányosaknak kell lenniük, és el kell kerülni a párhuzamosságot, biztosítva azonban, hogy az illetékes hatóság hatékonyan ellenőrizhesse a berendezések megfelelőségét.
- (29) A tagállamok által az ezen irányelv alkalmazására vonatkozóan szolgáltatott információk következetességének és egységességének biztosítása, valamint a tagállamok és a Bizottság közötti információcsere ösztönzése érdekében indokolt, hogy a Bizottság az Európai Környezetvédelmi Ügynökség támogatásával kifejlesszen egy olyan elektronikus jelentéstételi eszközt, amely a tagállamok számára nemzeti szintű jelentéstételi és adatkezelési célokra is rendelkezésre állna.
- (30) A Bizottságnak fel kell mérnie, hogy a II. mellékletben az új közepes tüzelőberendezések tekintetében megállapított kibocsátási határértékeket szükséges-e módosítani a legmodernebb technológiák fényében. Ezzel összefüggésben a Bizottságnak azt is meg kell fontolnia, hogy szükséges-e más szennyező anyagokra – például a szén-monoxidra – vonatkozóan is konkrét kibocsátási határértékeket, valamint adott esetben energiahatékonysági minimumkövetelményeket meghatározni.
- (31) A tudományos és technikai haladás figyelembevétele érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a megfelelőség értékelésére vonatkozó, a III. melléklet 2. részének (2) pontjában szereplő rendelkezések kiigazítására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (32) Ezen irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása, valamint a tagállamok jelentéstételi kötelezettségeinek egyszerűsítése és ésszerűsítése érdekében a jelentéstétel technikai formátumának meghatározása tekintetében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽²⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (33) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a környezetminőség és a közegészség javítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubsidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (34) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájában (a Charta) elismert elveket. Ez az irányelv különösen a Charta környezetvédelemről szóló 37. cikkének alkalmazását szorgalmazza.
- (35) A tagállamok és a Bizottság magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatának⁽³⁾ megfelelően a tagállamok vállalták, hogy indokolt esetben az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez az irányelv egyes elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó egy vagy több dokumentumot mellékelnek. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó az ilyen dokumentum(ok) megküldését indokoltnak tekinti.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/4/EK irányelve (2003. január 28.) a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 41., 2003.2.14., 26. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽³⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv meghatározza a kén-dioxid (SO₂), a nitrogén-oxidok (NO_x) és a por közepes tüzelőberendezésekből származó, levegőbe történő kibocsátásának csökkentésére vonatkozó szabályokat a levegőbe történő kibocsátás csökkentése, valamint e kibocsátások emberi egészségre és a környezetre jelentett lehetséges kockázatainak mérséklése érdekében.

Ez az irányelv a szén-monoxid (CO) kibocsátásának nyomon követésére vonatkozó szabályokat is meghatároz.

2. cikk

Hatály

(1) Ez az irányelv az 1 MW és annál nagyobb, de 50 MW-nál kisebb névleges bemenő hőteljesítményű tüzelőberendezésekre (a továbbiakban: közepes tüzelőberendezések) alkalmazandó, az azok által használt tüzelőanyag típusától függetlenül.

(2) Ez az irányelv alkalmazandó az új közepes tüzelőberendezésekből álló, a 4. cikk szerint egy berendezésnek tekintett tüzelőberendezésekre is, abban az esetben is, ha ezen berendezések teljes névleges bemenő hőteljesítménye egyenlő vagy nagyobb, mint 50 MW és nem esnek a 2010/75/EU irányelv III. fejezetének hatálya alá.

(3) Ez az irányelv nem alkalmazandó a következőkre:

- a) a 2010/75/EU irányelv III. vagy IV. fejezetének hatálya alá tartozó tüzelőberendezések;
- b) a 97/68/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ hatálya alá tartozó tüzelőberendezések;
- c) mezőgazdasági üzemek olyan tüzelőberendezései, amelyek teljes névleges bemenő hőteljesítménye nem haladja meg az 5 MW-ot, és amelyek kizárólag az 1069/2009/EK rendelet ⁽²⁾ 9. cikkének a) pontjában említett kezeletlen baromfitrágyát használnak tüzelőanyagként;
- d) tüzelőberendezések, amelyekben a gáznemű égéstermékeket tárgyak vagy anyagok közvetlen hevítésére, szárítására vagy bármilyen más kezelésére használják;
- e) tüzelőberendezések, amelyekben a gáznemű égéstermékeket közvetlen gázalapú fűtésre használják a munkahelyi feltételek javítása érdekében, belső terek fűtése céljából;
- f) az ipari folyamatok során keletkező füstgázok égetés útján történő tisztítására tervezett utóégető berendezések, amelyeket nem független tüzelőberendezésként üzemeltetnek;
- g) valamely jármű, hajó vagy repülőgép meghajtására szolgáló bármilyen műszaki berendezés;
- h) a tengeri platformokon használt gázturbinák és gáz- és dízelmotorok;
- i) a katalitikus krakkolásra használt katalizátorok regenerálására szolgáló létesítmények;
- j) a kénhidrogén kénné alakítására szolgáló létesítmények;
- k) a vegyiparban használt reaktorok;
- l) koksoló kemencesorok;
- m) léghevítők;
- n) krematóriumok;
- o) az ásványolaj- és gázfinomítókon belül energiatermelés céljából tisztán vagy más tüzelőanyagokkal együtt finomítói tüzelőanyagot égető tüzelőberendezések;
- p) hőhasznosító kazánok a papírostott gyártó létesítményekben.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1997. december 16-i 97/68/EK irányelve a nem közúti mozgó gépekbe és berendezésekbe szánt belső égésű motorok gáz- és szilárd halmazállapotú szennyezőanyag-kibocsátása elleni intézkedésekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről (HL L 59., 1998.2.27., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. október 21-i 1069/2009/EK rendelete a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre és a belőlük származó termékekre vonatkozó egészségügyi szabályok megállapításáról és az 1774/2002/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (állati melléktermékekre vonatkozó rendelet) (HL L 300., 2009.11.14., 1. o.).

(4) Ez az irányelv nem alkalmazandó a közepes tüzelőberendezésekkel kapcsolatos kutatási, a fejlesztési, illetve tesztelési tevékenységekre. A tagállamok e bekezdés alkalmazására vonatkozóan különleges feltételeket állapíthatnak meg.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „kibocsátás”: valamely anyagnak a tüzelőberendezésből a levegőbe juttatása;
2. „kibocsátási határérték”: a tüzelőberendezésekből származó füstgázokban lévő valamely anyagnak egy adott időszak során a levegőbe juttatható megengedett mennyisége;
3. „nitrogén-oxidok” (NO_x): nitrogén-monoxid és nitrogén-dioxid, nitrogén-dioxidban (NO₂) kifejezve;
4. „por”: bármilyen formájú, szerkezetű és sűrűségű, a gázfázisban a mintavételi ponton adott körülmények között diszpergált olyan részecskék, amelyek az analizálandó gázból való reprezentatív mintavétel követően meghatározott körülmények között szűréssel összegyűjthetők, és amelyek a meghatározott körülmények között történő szárítás után a szűrő előtti szakaszban vagy a szűrőn maradnak;
5. „tüzelőberendezés”: olyan műszaki berendezés, amelyben tüzelőanyagot égetnek az így keletkező hő hasznosítása céljából;
6. „meglévő tüzelőberendezés”: 2018. december 20. előtt üzembe helyezett tüzelőberendezés, vagy olyan tüzelőberendezés, amelynek tekintetében 2017. december 19. előtt engedélyt bocsátottak ki a nemzeti jogszabályoknak megfelelően, amennyiben a tüzelőberendezést legkésőbb 2018. december 20-án üzembe helyezték;
7. „új tüzelőberendezés”: meglévő tüzelőberendezéstől eltérő tüzelőberendezés;
8. „motor”: gázmotor, dízelmotor vagy kettős üzemű motor;
9. „gázmotor”: olyan belső égésű motor, amely az Otto-ciklusnak megfelelően működik és szikragyújtást alkalmaz a tüzelőanyag elégetésére;
10. „dízelmotor”: olyan belső égésű motor, amely a Diesel-ciklusnak megfelelően működik és kompressziós gyújtást alkalmaz a tüzelőanyag elégetésére;
11. „kettős üzemű motor”: olyan, kompressziós gyújtást alkalmazó belső égésű motor, amely folyékony tüzelőanyag elégetésekor a Diesel-ciklusnak megfelelően, gáznemű tüzelőanyag elégetésekor pedig az Otto-ciklusnak megfelelően működik;
12. „gázturbina”: olyan forgó gép, amely a hőenergiát mechanikai munkává alakítja át, és elsősorban az alábbi egységekből áll: kompresszor, égőkamra, amelyben a tüzelőanyag égetése történik a munkaközeg felmelegítése céljából, illetve turbina; ez lehet nyílt ciklusú gázturbina, kombinált ciklusú gázturbina és kogenerációs üzemmódú gázturbina (valamennyi turbina kiegészítő tüzeléssel vagy anélkül);
13. „kis, szigetüzemben működő rendszer”: a 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 2. cikkének 26. pontjában meghatározott kis, szigetüzemben működő rendszer;
14. „szigetüzemben működő mikrorendszer”: a 2009/72/EK irányelv 2. cikkének 27. pontjában meghatározott kis, szigetüzemben működő mikrorendszer;
15. „tüzelőanyag”: bármilyen szilárd, folyékony vagy gázhalmazállapotú éghető anyag;
16. „finomítói tüzelőanyag”: a nyersolaj finomításának lejárési és átalakítási szakaszából származó szilárd, folyékony vagy gázhalmazállapotú éghető anyag, beleértve a finomítói tüzelőanyagként használt gázt, a szintézisgázt, a finomítói olajokat és a petrolkokszot;
17. „hulladék”: a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ 3. cikkének (1) pontjában meghatározott hulladék;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. július 13-i 2009/72/EK irányelve a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 211., 2009.8.14., 55. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. november 19-i 2008/98/EK irányelve a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

18. „biomassza”: a következők bármelyike:
- olyan, mezőgazdaságból vagy erdőgazdaságból származó növényi anyagot tartalmazó termék, amely energiatartalmának felhasználása céljából tüzelőanyagként használható;
 - az alábbi hulladékok:
 - mezőgazdasági és erdészeti eredetű növényi hulladék;
 - az élelmiszer-feldolgozó iparból származó növényi hulladék, amennyiben a hőt hasznosítják;
 - cellulózgyártásból, valamint cellulózból történő papírgyártásból származó rostos növényi hulladék, amennyiben a gyártás helyén együtt égetik és a termelt hőt hasznosítják;
 - parafahulladék;
 - fahulladék, kivéve a fakonzerválókkal vagy bevonatokkal történő kezelésből származó halogénezett szerves vegyületeket vagy nehézfémeket esetlegesen tartalmazó fahulladékot, amelybe beletartozik különösen az építési és bontási hulladékból származó fahulladék;
19. „gázolaj”:
- a 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 vagy 2710 20 19 KN-kód alá tartozó bármely, ásványolaj eredetű folyékony tüzelőanyag; vagy
 - bármely, ásványolaj eredetű folyékony tüzelőanyag, amelynek – az ASTM D86 módszer szerint – 250 °C-os hőmérsékleten (veszteségekkel együtt) kevesebb mint 65 térfogatszázaléka, 350 °C-os hőmérsékleten pedig (veszteségekkel együtt) legalább 85 térfogatszázaléka párlódik le;
20. „földgáz”: a természetben előforduló metán, amely legfeljebb 20 térfogatszázaléknyi inert és egyéb összetevőt tartalmaz;
21. „nehéz fűtőolaj”:
- a 2710 19 51–2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35 vagy 2710 20 39 KN-kód alá tartozó bármely, ásványolaj eredetű folyékony tüzelőanyag; vagy
 - a 19. pontban meghatározott gázolaj kivételével bármely, ásványolaj eredetű folyékony tüzelőanyag, amely lepárlási határértékeiből adódóan a tüzelőanyag rendeltetésű nehézőolajok kategóriájába tartozik és amelynek – az ASTM D86 módszer szerint – 250 °C-os hőmérsékleten (veszteségekkel együtt) kevesebb mint 65 térfogatszázaléka párlódik le. Amennyiben a lepárlás nem határozható meg az ASTM D86 módszerrel, úgy az ásványolaj eredetű termék nehéz fűtőolajnak minősül;
22. „üzemóra”: az az órában kifejezett időtartam, amelynek során a tüzelőberendezés üzemel és kibocsátásokat juttat a levegőbe, amely időtartamba a beindítás és a leállítás ideje nem számít bele;
23. „üzemeltető”: az a természetes vagy jogi személy, aki a tüzelőberendezést üzemelteti vagy felügyeli, vagy – amennyiben a nemzeti jog úgy rendelkezik – a létesítmény műszaki üzemeltetését befolyásoló gazdasági kérdésekben döntéshozatali joggal rendelkezik;
24. „zóna”: a levegőminőség vizsgálatának és kezelésének céljából valamely tagállam területének a tagállam által behatárolt része, a 2008/50/EK irányelv szerint.

4. cikk

Összesítés

Ezen irányelv alkalmazásában két vagy több új közepes tüzelőberendezés kombinációját egyetlen közepes tüzelőberendezésnek kell tekinteni, és névleges bemenő hőteljesítményüket össze kell adni a tüzelőberendezés teljes névleges bemenő hőteljesítményének kiszámítása céljából, amennyiben:

- az ilyen közepes tüzelőberendezésekből származó füstgázok kibocsátása közös kéményen keresztül történik, vagy
- az ilyen közepes tüzelőberendezésekből származó füstgázok kibocsátása az illetékes hatóság megítélése szerint – műszaki és gazdasági tényezőket figyelembe véve – történhetne közös kéményen keresztül.

5. cikk

Engedélyek és nyilvántartásba vétel

(1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy egyetlen új közepes tüzelőberendezés se üzemelhessen engedély vagy nyilvántartásba vétel nélkül.

(2) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy 2024. január 1-jétől egyetlen meglévő, 5 MW-ot meghaladó névleges bemenő hőteljesítményű közepes tüzelőberendezés se üzemelhessen engedély vagy nyilvántartásba vétel nélkül.

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy 2029. január 1-jétől egyetlen meglévő, az 5 MW-ot meg nem haladó névleges bemenő hőteljesítményű közepes tüzelőberendezés se üzemelhessen engedély vagy nyilvántartásba vétel nélkül.

(3) A tagállamok meghatározzák a közepes tüzelőberendezések engedélyezésére vagy nyilvántartásba vételére vonatkozó eljárást. Ennek legalább az üzemeltető azon kötelezettségéből kell állnia, hogy egyrészt tájékoztassa az illetékes hatóságot arról, hogy közepes tüzelőberendezést üzemeltet vagy kíván üzemeltetni, másrészt pedig megadja legalább az I. mellékletben felsorolt adatokat.

(4) Az illetékes hatóság a (3) bekezdésben említett információk üzemeltető általi bejelentését követő egy hónapon belül nyilvántartásba veszi a közepes tüzelőberendezést vagy elindítja az annak engedélyezésére irányuló eljárást. Az illetékes hatóság a nyilvántartásba vételről vagy az engedélyezésre irányuló eljárás elindításáról tájékoztatja az üzemeltetőt.

(5) Az illetékes hatóság nyilvántartást vezet az egyes közepes tüzelőberendezésekre vonatkozó adatokról, ideértve az I. mellékletben felsorolt adatokat és a 9. cikk értelmében kapott információkat is. A meglévő közepes tüzelőberendezéseket az ezen irányelvvel összhangban meghatározott nyilvántartásba vételi időponttól vagy az ezen irányelvvel összhangban kiadott engedély keltétől számítva kell a nyilvántartásban rögzíteni. Az illetékes hatóság a nyilvántartásban található információkat a 2003/4/EK irányelvvel összhangban nyilvánosan hozzáférhetővé teszi, többek között az interneten keresztül.

(6) A tagállamok – a közepes tüzelőberendezések engedélyezési vagy nyilvántartásba vételi kötelezettségének sérelme nélkül – általánosan kötelező szabályok formájában meghatározhatnak a közepes tüzelőberendezések bizonyos kategóriáira vonatkozó követelményeket. Ha általánosan kötelező szabályokat fogadtak el, erre az engedélyben vagy a nyilvántartásban elegendő egyszerűen utalást tenni.

(7) A 2010/75/EU irányelv II. fejezetének hatálya alá tartozó létesítmények részét képező közepes tüzelőberendezések esetében az e cikkben foglalt követelményeket az említett irányelvnek való megfelelés révén kell teljesítettnek tekinteni.

(8) Az egyéb tagállami vagy uniós jogszabály értelmében kiadott engedélyt vagy elvégzett nyilvántartásba vételt össze lehet kapcsolni az (1) bekezdésben előírt engedéllyel vagy nyilvántartásba vétellel, egyetlen engedélyt vagy nyilvántartásba vételt alkotva, feltéve, hogy az egyetlen engedély vagy nyilvántartásba vétel magában foglalja az e cikkben előírt információkat.

6. cikk

Kibocsátási határértékek

(1) Az ezen irányelv II. mellékletében meghatározott kibocsátási határértékeket – a 2010/75/EU irányelv II. fejezetének sérelme nélkül – adott esetben alkalmazni kell a közepes tüzelőberendezésekre.

A II. mellékletben meghatározott kibocsátási határértékek nem alkalmazandók a Kanári-szigeteken, a francia tengerentúli megyékben, az Azori-szigeteken és Madeirán működő közepes tüzelőberendezésekre. Az érintett tagállamok e tüzelőberendezésekre vonatkozóan kibocsátási határértékeket állapítanak meg, hogy csökkentsék azok levegőbe történő kibocsátásait, valamint az emberi egészséget és a környezetet veszélyeztető lehetséges kockázatokat.

(2) 2025. január 1-jétől az 5 MW-ot meghaladó névleges bemenő hőteljesítményű meglévő közepes tüzelőberendezésekből származó SO₂, NO_x és por levegőbe történő kibocsátásai nem haladhatják meg a II. melléklet 1. részének 2. és 3. táblázatában meghatározott kibocsátási határértékeket.

2030. január 1-jétől az 5 MW-ot meg nem haladó névleges bemenő hőteljesítményű meglévő közepes tüzelőberendezésekből származó SO₂, NO_x és por levegőbe történő kibocsátásai nem haladhatják meg a II. melléklet 1. részének 1. és 3. táblázatában meghatározott kibocsátási határértékeket.

(3) Egy ötéves időszak mozgó átlagát tekintve évente legfeljebb 500 üzemórán át üzemelő meglévő közepes tüzelőberendezéseket a tagállamok mentesíthetik a II. melléklet 1. részének 1., 2. és 3. táblázatában meghatározott kibocsátási határértékeknek való megfelelés alól.

A tagállamok az alábbi vészhelyzetek vagy rendkívüli körülmények esetén az első albekezdésben említett időkorlátot 1 000 üzemórára emelhetik:

- összekapcsolt szigeteken a tartalék energiatermelés számára a sziget fő energiaellátása megszakadásának esetén;
- hőtermelésre használt közepes tüzelőberendezések számára rendkívül hideg időjárási események esetén.

Az e bekezdésben meghatározott valamennyi esetben a szilárd tüzelőanyaggal üzemelő berendezéseknél a por tekintetében a 200 mg/Nm³ kibocsátási határérték alkalmazandó.

(4) A kis, szigetüzemben működő rendszerek vagy a szigetüzemben működő mikrorendszerek részét képező, meglévő közepes tüzelőberendezéseknek 2030. január 1-jétől meg kell felelniük a II. melléklet 1. részének 1., 2. és 3. táblázatában foglalt kibocsátási határértékeknek.

(5) A tagállamok az 5 MW-ot meghaladó névleges bemenő hőteljesítményű, meglévő közepes tüzelőberendezéseket 2030. január 1-jéig mentesíthetik a II. mellékletben meghatározott kibocsátási határértékeknek való megfelelés alól, amennyiben a berendezés egy ötéves időszak mozgó átlagában számított hasznos hőtermelésének legalább 50 %-át közszolgáltatási távfűtési hálózatban, gőz vagy forró víz formájában használják fel. Ilyen mentesítés esetén az illetékes hatóság által megállapított kibocsátási határértékek a SO₂ tekintetében nem haladhatják meg az 1 100 mg/Nm³-t, a por tekintetében pedig a 150 mg/Nm³-t.

A tagállamok 2030. január 1-jéig a fő tüzelőanyagként szilárd biomasszával üzemelő azon közepes tüzelőberendezéseket, amelyek olyan zónában találhatók, amelyekben a 2008/50/EK irányelv szerinti értékelések alapján az irányelv szerinti határértékeknek való megfelelés biztosított, mentesíthetik az ezen irányelv II. mellékletében a porra vonatkozóan meghatározott kibocsátási határértékeknek való megfelelés alól. Ilyen mentesítés esetén az illetékes hatóság által megállapított kibocsátási határérték a por esetében nem haladhatja meg a 150 mg/Nm³-t.

Az illetékes hatóságnak minden esetben biztosítania kell, hogy a tevékenysége ne okozzon jelentős szennyezést, és hogy elérhető legyen a környezet egészének magas szintű védelme.

(6) A tagállamok 2030. január 1-jéig mentesíthetik az 5 MW-ot meghaladó névleges bemenő hőteljesítményű, a valamely nemzeti gázszállítási rendszer biztonságának és védelmének biztosításához szükséges gázkompresszor-állomások működtetéséhez használt meglévő közepes tüzelőberendezéseket a II. melléklet 1. részének 3. táblázatában meghatározott NO_x-kibocsátási határértékeknek való megfelelés alól.

(7) 2018. december 20-tól az új közepes tüzelőberendezésekből származó SO₂, NO_x és por levegőbe történő kibocsátásai nem haladhatják meg a II. melléklet 2. részében meghatározott kibocsátási határértékeket.

(8) A tagállamok egy hároméves időszak mozgó átlagát tekintve évente legfeljebb 500 üzemórán át üzemelő új közepes tüzelőberendezéseket mentesíthetik a II. melléklet 2. részében meghatározott kibocsátási határértékeknek való megfelelés alól. Ilyen mentesítés esetén a szilárd tüzelőanyaggal üzemelő berendezéseknél a por tekintetében a 100 mg/Nm³ kibocsátási határérték alkalmazandó.

(9) A 2008/50/EK irányelvben meghatározott levegőminőségi határértékeknek meg nem felelő zónákban vagy a zónák ilyen részeiben a 2008/50/EK irányelv 23. cikkében említett levegőminőségi tervek kidolgozásának részeként a tagállamok felméri, hogy szükséges-e az említett zónákban üzemeltetett egyedi közepes tüzelőberendezésekre a jelen irányelvben előírtaknál szigorúbb határértékeket alkalmazni, figyelembe véve az e cikk (10) bekezdése szerinti információcseré eredményeit, azzal a feltétellel, hogy az ilyen kibocsátási határértékek alkalmazása ténylegesen hozzájárulna a levegőminőség észrevehető javulásához.

(10) A Bizottság információcserét szervez a tagállamokkal, az érintett ágazatokkal és nem kormányzati szervezetekkel az elérhető legjobb és az új keletű technikák segítségével elérhető kibocsátási szintekről és az ezzel kapcsolatos költségekről.

A Bizottság közzéteszi az információcseré eredményét.

(11) Az illetékes hatóság a SO₂ tekintetében legfeljebb hat hónapos időtartamra engedélyezheti a (2) és (7) bekezdésben előírt határértékeknek való megfelelési kötelezettségtől való eltérést olyan közepes tüzelőberendezések esetében, amelyek rendes körülmények között alacsony kéntartalmú tüzelőanyagot használnak, amennyiben az üzemeltető a kibocsátási határértékeket az alacsony kéntartalmú tüzelőanyag ellátásának súlyos hiányból eredő megszakadása miatt nem tudja betartani.

A tagállamok az első albekezdés alapján engedélyezett bármilyen eltérésről az engedély megadásától számított egy hónapon belül tájékoztatják a Bizottságot.

(12) Az illetékes hatóság engedélyezhet a (2) és (7) bekezdésben előírt határértékeknek való megfelelési kötelezettségtől való eltérést abban az esetben, ha egy kizárólag gázhalmazállapotú tüzelőanyagot használó közepes tüzelőberendezés kivételesen a gázellátás hirtelen megszakadása miatt más tüzelőanyagot kell, hogy igénybe vegyen és ezért azt másodlagos kibocsátáscsökkentő berendezéssel kellene felszerelni. Az ilyen eltérés időtartama nem haladhatja meg a 10 napot, kivéve, ha az üzemeltető az illetékes hatóság számára bizonyítja, hogy indokolt hosszabb időtartamot biztosítani.

A tagállamok az első albekezdés alapján engedélyezett bármilyen eltérésről az engedély megadásától számított egy hónapon belül tájékoztatják a Bizottságot.

(13) Azon közepes tüzelőberendezések esetében, amelyek egyidejűleg két vagy több tüzelőanyagot használnak, az egyes szennyező anyagokra vonatkozó kibocsátási határértékeket az alábbiaknak megfelelően kell kiszámítani:

- a) meg kell határozni az egyes tüzelőanyagokra vonatkozó megfelelő kibocsátási határértékeket a II. melléklet szerint;
- b) meg kell határozni az egyes tüzelőanyagok szerint súlyozott kibocsátási határértéket, amely az a) pontban említett különálló kibocsátási határértékek és az egyes tüzelőanyagok által szolgáltatott hőteljesítmény összeszorozásával, majd a szorzás eredményének a tüzelőanyagok által szolgáltatott hőteljesítmények összegével történő elosztásával adódik; és
- c) össze kell adni a tüzelőanyagok szerint súlyozott kibocsátási határértékeket.

7. cikk

Az üzemeltető kötelezettségei

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltető legalább a III. melléklet 1. részének megfelelően nyomon kövesse a kibocsátásokat.

(2) A több tüzelőanyagot használó közepes tüzelőberendezések esetében a kibocsátások nyomon követését normál üzemi feltételeket biztosító időszakban, azon tüzelőanyag vagy tüzelőanyag-keverék elégetése során kell elvégezni, amely valószínűsíthetően a legmagasabb szintű kibocsátással jár.

(3) Az üzemeltető valamennyi nyomonkövetési eredményt rögzíti és feldolgozza, hogy a III. melléklet 2. részében foglalt szabályokkal összhangban ellenőrizni lehessen a kibocsátási határértékek betartását.

(4) Azon közepes tüzelőberendezések esetében, amelyeknél a kibocsátási határértékek betartása céljából másodlagos kibocsátáscsökkentő berendezést használnak, az üzemeltető nyilvántartást vezet vagy megőrzi azon információkat, amelyek az említett kibocsátáscsökkentő berendezés folyamatos, tényleges működését igazolják.

(5) A közepes tüzelőberendezések üzemeltetői megőrzik az alábbiakat:

- a) az illetékes hatóság által kiadott engedély vagy a nyilvántartásba vétel igazolása, és adott esetben annak frissített változata és a kapcsolódó információk;
- b) a (3) és (4) bekezdésében említett nyomonkövetési eredmények és információk;
- c) adott esetben a 6. cikk (3) és (8) bekezdésében említett üzemórákról vezetett nyilvántartás;
- d) a tüzelőberendezésben felhasznált tüzelőanyagok típusára és mennyiségére, valamint a másodlagos kibocsátáscsökkentő berendezések bármilyen üzemzavarára vagy üzemképtelenségére vonatkozó nyilvántartás;
- e) a meg nem feleléssel kapcsolatos események rögzítése, valamint a (7) bekezdés szerinti intézkedésekre vonatkozó nyilvántartás;

Az első albekezdés b)–e) pontjában említett adatokat és információkat legalább hat éven keresztül meg kell őrizni.

(6) Az üzemeltető a (5) bekezdésben felsorolt adatokat és információkat kérésre indokolatlan késedelem nélkül az illetékes hatóság rendelkezésére bocsátja. Az illetékes hatóság annak érdekében kérheti ezt, hogy ellenőrizni tudja az irányelv követelményeinek való megfelelést. Az illetékes hatóság köteles ezt kérni akkor, ha egy magánszemély hozzáférést kér a (5) bekezdésben felsorolt adatokhoz vagy információkhoz.

(7) A II. mellékletben foglalt kibocsátási határértékeknek való meg nem felelés esetén az üzemeltetőnek meg kell hoznia a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a határértékeket a lehető legrövidebb időn belül újból betartsa, a 8. cikk értelmében előírt intézkedések sérelme nélkül. A tagállamok szabályokat állapítanak meg arra vonatkozóan, hogy meg nem felelés esetén az üzemeltetők milyen módon, milyen gyakorisággal és milyen formában tájékoztassák az illetékes hatóságot.

(8) Az üzemeltetőknek minden szükséges segítséget meg kell adniuk az illetékes hatóságnak, hogy az bármilyen ellenőrzést és helyszíni szemlét végre tudjon hajtani, mintát vehessen, és összegyűjthesse az ezen irányelv szerinti feladatai ellátásához szükséges minden információt.

(9) Az üzemeltetők a közepes tüzelőberendezések esetében a lehető legrövidebbre csökkentik az indítási és leállítási időszakokat.

8. cikk

A megfelelés ellenőrzése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a III. melléklettel összhangban nyomon követett érvényes kibocsátási értékek ne lépjék túl a II. mellékletében meghatározott kibocsátási határértékeket.

(2) A tagállamok környezetvédelmi ellenőrzések vagy egyéb intézkedések alapján hatékony rendszert hoznak létre az ezen irányelv követelményeinek való megfelelés ellenőrzésére.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a követelményeknek való megfelelés hiányában az üzemeltető által a 7. cikk (7) bekezdésének megfelelően hozott intézkedéseken túlmenően az illetékes hatóság kötelezze az üzemeltetőt arra, hogy megtegyen minden olyan intézkedést, amely a megfelelés indokolatlan késedelem nélküli helyreállításához szükséges.

Amennyiben a meg nem felelés a helyi levegőminőség jelentős romlásához vezet, a közepes tüzelőberendezés üzemeltetését az újbóli megfelelésig felfüggesztik.

9. cikk

A közepes tüzelőberendezéseken végzett módosítások

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az üzemeltető indokolatlan késedelem nélkül értesítse az illetékes hatóságot minden olyan, a közepes tüzelőberendezéseken tervezett módosításról, amely befolyásolná az alkalmazandó kibocsátási határértékeket.

Az illetékes hatóság adott esetben ennek megfelelően naprakésszé teszi az engedélyt vagy a nyilvántartást.

10. cikk

Illetékes hatóságok

A tagállamok kijelölik azokat az illetékes hatóságokat, amelyek felelősek az ezen irányelvből származó kötelezettségek teljesítéséért.

11. cikk

Jelentéstétel

(1) A tagállamok 2026. október 1-jéig és 2031. október 1-jéig jelentést nyújtanak be a Bizottságnak, melyben minőségi és mennyiségi tájékoztatást adnak ezen irányelv végrehajtásáról, a közepes tüzelőberendezések ezen irányelvnek megfelelő üzemeltetésének ellenőrzését szolgáló bármilyen intézkedésről, valamint az e célt szolgáló bármilyen végrehajtási intézkedésről.

Az első albekezdésben említett jelentések közül az elsőben fel kell tüntetni a közepes tüzelőberendezésekből származó SO₂, a NO_x és a por becsült teljes éves kibocsátásait berendezéstípus, tüzelőanyag-típus és hőteljesítmény-kategória szerinti bontásban.

(2) A tagállamok továbbá 2021. január 1-jéig jelentést nyújtanak be a Bizottságnak a közepes tüzelőberendezésekből származó éves CO-kibocsátás becsült értékéről és az ilyen kibocsátás koncentrációjára vonatkozóan rendelkezésre álló információkról tüzelőanyag-típus és hőteljesítmény-kategória szerinti bontásban.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett jelentéstétel céljából a Bizottság elektronikus jelentéstételi eszközt bocsát a tagállamok rendelkezésére.

A Bizottság végrehajtási aktusok útján meghatározza a jelentéstétel technikai formátumát, hogy az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett információk tekintetében egyszerűsítse és ésszerűsítse a tagállami jelentéstételi kötelezettségeket. E végrehajtási aktusokat a 15. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(4) A Bizottság – figyelembe véve a 6. cikk (11) és (12) bekezdésével összhangban rendelkezésre bocsátott információkat – az e cikk (1) bekezdésének megfelelő tagállami jelentések kézhezvételétől számított tizenkét hónapon belül összefoglaló jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(5) A Bizottságot a (3) és (4) bekezdés szerinti feladatainak ellátása során az Európai Környezetvédelmi Ügynökség támogatja.

12. cikk

Felülvizsgálat

(1) A Bizottság 2020. január 1-jéig felülvizsgálja a közepes tüzelőberendezések energiahatékonyságának fejlődését, és értékeli az energiahatékonysági minimumszabványok elérhető legjobb technikákkal összhangban történő meghatározásának előnyeit.

(2) A Bizottság 2023. január 1-jéig a legmodernebb technológia fényében értékeli, hogy a kis, szigetüzemben működő rendszerek vagy szigetüzemben működő mikrorendszerek részét képező berendezések tekintetében felül kell-e vizsgálni a rendelkezéseket, valamint felül kell-e vizsgálni a II. melléklet 2. részét.

E felülvizsgálat részeként a Bizottság értékeli továbbá azt is, hogy a közepes tüzelőberendezések bizonyos típusainak vagy valamennyi típusának tekintetében szükség van-e a CO-kibocsátások szabályozására.

Ezt követően tízévente felülvizsgálatot kell végezni, melynek részeként értékelni kell, hogy célszerű-e szigorúbb kibocsátási határértékeket megállapítani, különösen az új közepes tüzelőberendezések tekintetében.

(3) A Bizottság jelentést nyújt be az (1) és a (2) bekezdésben említett felülvizsgálatok eredményeiről az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében.

13. cikk

A mellékletek módosításai

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 14. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a III. melléklet 2. része 2. pontjának a műszaki és tudományos fejlődéshez való hozzáigazítására vonatkozóan.

14. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottság 13. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2015. december 18-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 13. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 13. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Ezen időtartam az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére két hónappal meghosszabbodik.

15. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottság munkáját a 2010/75/EU irányelv 75. cikkének (1) bekezdése alapján létrehozott bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

(2) A e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(3) Amennyiben a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

16. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és minden szükséges intézkedést meghoznak azok végrehajtásának biztosítására. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok az említett rendelkezésekről legkésőbb 2017. december 19-ig, az ezeket érintő későbbi módosításokról pedig késedelem nélkül értesítik a Bizottságot.

17. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2017. december 19-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

18. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

19. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2015. november 25-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

N. SCHMIT

I. MELLÉKLET

AZ ÜZEMELTETŐ ÁLTAL AZ ILLETÉKES HATÓSÁG RÉSZÉRE NYÚJTANDÓ INFORMÁCIÓK

1. A közepes tüzelőberendezés névleges bemenő hőteljesítménye (MW);
 2. A közepes tüzelőberendezés típusa (dízelmotor, gázturbina, kettős üzemű motor, más motor vagy más közepes tüzelőberendezés);
 3. A használt tüzelőanyagok típusa és aránya a II. mellékletben meghatározott tüzelőanyag-kategóriák szerint;
 4. A közepes tüzelőberendezés üzembe helyezésének időpontja, vagy amennyiben az üzembe helyezés pontos időpontja ismeretlen, arra utaló bizonyíték, hogy az üzemeltetés 2018. december 20-nál korábban kezdődött;
 5. Gazdasági tevékenységi terület, amelyhez a közepes tüzelőberendezést vagy az azt alkalmazó létesítményt sorolják (NACE-kód);
 6. A közepes tüzelőberendezés éves üzemóráinak várható száma és az átlagos terhelés;
 7. A 6. cikk (3) vagy (8) bekezdése szerinti mentesítés alkalmazása esetén az üzemeltető által aláírt nyilatkozat arról, hogy a közepes tüzelőberendezést legfeljebb az ezen bekezdésekben meghatározott számú üzemórán át üzemelteti;
 8. Az üzemeltető neve és hivatalos székhelye, valamint helyhez kötött közepes tüzelőberendezés esetében a cím, ahol a berendezés található.
-

II. MELLÉKLET

A 6. CIKKBEN EMLÍTETT KIBOCSÁTÁSI HATÁRÉRTÉKEK

Az e mellékletben meghatározott valamennyi kibocsátási határérték kiszámításának alapja: 273,15°K hőmérséklet, 101,3 kPa nagyságú nyomás a füstgázok vízgőztartalmának korrekciója után, szilárd tüzelőanyagokkal működő közepes tüzelőberendezések esetében 6 %-os, cseppfolyós vagy gázalmazállapotú tüzelőanyagokkal működő, motoroktól és gázturbináktól eltérő közepes tüzelőberendezések esetében 3 %-os, motorok és gázturbinák esetében pedig 15 %-os vonatkoztatási O₂-tartalom.

1. RÉSZ

Meglévő közepes tüzelőberendezésekre alkalmazandó kibocsátási határértékek

1. táblázat

1 MW és annál nagyobb, de 5 MW-ot meg nem haladó névleges bemenő hőteljesítményű, meglévő közepes tüzelőberendezésekre alkalmazandó kibocsátási határértékek (mg/Nm³), motorok és gázturbinák kivételével

Szennyező anyag	Szilárd biomassa	Egyéb szilárd tüzelőanyagok	Gázolaj	Gázolajtól eltérő folyékony tüzelőanyagok	Földgáz	A földgáztól eltérő gázalmazállapotú tüzelőanyagok
SO ₂	200 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	1 100	—	350	—	200 ⁽³⁾
NO _x	650	650	200	650	250	250
Por	50	50	—	50	—	—

⁽¹⁾ Az érték nem alkalmazandó a kizárólag fa és fahulladék típusú szilárd biomasszával üzemelő berendezésekre.

⁽²⁾ 300 mg/Nm³ a szalmával üzemelő berendezések esetében.

⁽³⁾ 400 mg/Nm³ a vas- és acélipari koksizálókemencéből kibocsátott alacsony fűtőértékű gázok esetében.

2. táblázat

5 MW-ot meghaladó névleges bemenő hőteljesítményű, meglévő közepes tüzelőberendezésekre alkalmazandó kibocsátási határértékek (mg/Nm³), motorok és gázturbinák kivételével

Szennyező anyag	Szilárd biomassa	Egyéb szilárd tüzelőanyagok	Gázolaj	Gázolajtól eltérő folyékony tüzelőanyagok	Földgáz	A földgáztól eltérő gázalmazállapotú tüzelőanyagok
SO ₂	200 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	400 ⁽³⁾	—	350 ⁽⁴⁾	—	35 ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾
NO _x	650	650	200	650	200	250
Por	30 ⁽⁷⁾	30 ⁽⁷⁾	—	30	—	—

⁽¹⁾ Az érték nem alkalmazandó a kizárólag fa és fahulladék típusú szilárd biomasszával üzemelő berendezésekre.

⁽²⁾ 300 mg/Nm³ a szalmával üzemelő berendezések esetében.

⁽³⁾ 1 100 mg/Nm³ az 5 MW-nál nagyobb, de 20 MW-ot meg nem haladó névleges bemenő hőteljesítményű berendezések esetében.

⁽⁴⁾ 2030. január 1-jéig 850 mg/Nm³ a nehéz fűtőolajjal üzemelő, az 5 MW-nál nagyobb, de 20 MW-ot meg nem haladó közötti névleges bemenő hőteljesítményű berendezések esetében.

⁽⁵⁾ 400 mg/Nm³ a vas- és acélipari koksizálókemencéből kibocsátott alacsony fűtőértékű gázok esetében és 200 mg/Nm³ nagyvolasztóból kibocsátott alacsony fűtőértékű gázok esetében.

⁽⁶⁾ 170 mg/Nm³ biogáz esetében.

⁽⁷⁾ 50 mg/Nm³ az 5 MW-nál nagyobb, de 20 MW-ot meg nem haladó névleges bemenő hőteljesítményű berendezések esetében.

3. táblázat

Meglévő motorokra és gázturbinákra alkalmazandó kibocsátási határértékek (mg/Nm³)

Szennyező anyag	A közepes tüzelőberendezés típusa	Gázolaj	Gázolajtól eltérő folyékony tüzelőanyagok	Földgáz	A földgáztól eltérő gázhalmazállapotú tüzelőanyagok
SO ₂	motorok és gázturbinák	—	120	—	15 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
NO _x	Motorok	190 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	190 ⁽³⁾ ⁽⁵⁾	190 ⁽⁶⁾	190 ⁽⁶⁾
	gázturbinák ⁽⁷⁾	200	200	150	200
Por	motorok és gázturbinák	—	10 ⁽⁸⁾	—	—

⁽¹⁾ 60 mg/Nm³ biogáz esetében.⁽²⁾ 130 mg/Nm³ a vas- és acélpipari koksizólókemencéből kibocsátott alacsony fűtőértékű gázok esetében és 65 mg/Nm³ nagyolvasztóból kibocsátott alacsony fűtőértékű gázok esetében.⁽³⁾ 1 850 mg/Nm³ az alábbiak esetében:

i. dízelmotorok, amelyeknek gyártása 2006. május 18. előtt megkezdődött;

ii. kettős üzemű motorok folyékony üzemmódban.

⁽⁴⁾ 250 mg/Nm³ az 1 MW és annál nagyobb, de 5 MW-ot meg nem haladó névleges bemenő hőteljesítményű motorok esetében.⁽⁵⁾ 250 mg/Nm³ az 1 MW és annál nagyobb, de 5 MW-ot meg nem haladó névleges bemenő hőteljesítményű motorok esetében; 225 mg/Nm³ az 5 MW-nál nagyobb, de 20 MW-ot meg nem haladó névleges bemenő hőteljesítményű motorok esetében.⁽⁶⁾ 380 mg/Nm³ a gáz üzemmódban működő kettős üzemű motorok esetében.⁽⁷⁾ A kibocsátási határértékek kizárólag 70 %-nál nagyobb terhelésre vonatkoznak.⁽⁸⁾ 20 mg/Nm³ az 1 MW és annál nagyobb, de 20 MW-ot meg nem haladó névleges bemenő hőteljesítményű berendezések esetében.

2. RÉSZ

Új közepes tüzelőberendezésekre alkalmazandó kibocsátási határértékek

1. táblázat

Az új, közepes tüzelőberendezésekre alkalmazandó kibocsátási határértékek (mg/Nm³), motorok és gázturbinák kivételével

Szennyező anyag	Szilárd biomasza	Egyéb szilárd tüzelőanyagok	Gázolaj	Gázolajtól eltérő folyékony tüzelőanyagok	Földgáz	A földgáztól eltérő gázhalmazállapotú tüzelőanyagok
SO ₂	200 ⁽¹⁾	400	—	350 ⁽²⁾	—	35 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
NO _x	300 ⁽⁵⁾	300 ⁽⁵⁾	200	300 ⁽⁶⁾	100	200
Por	20 ⁽⁷⁾	20 ⁽⁷⁾	—	20 ⁽⁸⁾	—	—

⁽¹⁾ Az érték nem alkalmazandó a kizárólag fa és fahulladék típusú szilárd biomasszával üzemelő berendezésekre.⁽²⁾ 2025. január 1-jéig 1 700 mg/Nm³ a kis, szigetüzemben működő rendszerek és a szigetüzemben működő mikrorendszerek részét képező berendezések esetében.⁽³⁾ 400 mg/Nm³ a vas- és acélpipari koksizólókemencéből kibocsátott alacsony fűtőértékű gázok esetében és 200 mg/Nm³ nagyolvasztóból kibocsátott alacsony fűtőértékű gázok esetében.⁽⁴⁾ 100 mg/Nm³ biogáz esetében.⁽⁵⁾ 500 mg/Nm³ az 1 MW és annál nagyobb, de 5 MW-ot meg nem haladó teljes névleges bemenő hőteljesítményű berendezések esetében.⁽⁶⁾ 2025. január 1-jéig a kis, szigetüzemben működő rendszerek és a szigetüzemben működő mikrorendszerek részét képező berendezések esetében 450 mg/Nm³, ha a tüzeléshez használt nehéz fűtőolaj N-tartalma 0,2 % – 0,3 %, illetve 360 mg/Nm³, ha a tüzeléshez használt nehéz fűtőolaj N-tartalma kevesebb, mint 0,2 %.⁽⁷⁾ 50 mg/Nm³ az 1 MW és annál nagyobb, de 5 MW-ot meg nem haladó teljes névleges bemenő hőteljesítményű berendezések esetében; 30 mg/Nm³ az 5 MW-nál nagyobb, de 20 MW-ot meg nem haladó teljes névleges bemenő hőteljesítményű berendezések esetében.⁽⁸⁾ 50 mg/Nm³ az 1 MW és annál nagyobb, de 5 MW-ot meg nem haladó teljes névleges bemenő hőteljesítményű berendezések esetében.

2. táblázat

Új motorokra és gázturbinákra alkalmazandó kibocsátási határértékek (mg/Nm³)

Szennyező anyag	A közepes tüzelőberendezés típusa	Gázolaj	Gázolajtól eltérő folyékony tüzelőanyagok	Földgáz	A földgáztól eltérő gázhalmazállapotú tüzelőanyagok
SO ₂	motorok és gázturbinák	—	120 ⁽¹⁾	—	15 ⁽²⁾
NO _x	motorok ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	190 ⁽⁵⁾	190 ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾	95 ⁽⁷⁾	190
	gázturbinák ⁽⁸⁾	75	75 ⁽⁹⁾	50	75
Por	motorok és gázturbinák	—	10 ⁽¹⁰⁾ ⁽¹¹⁾	—	—

⁽¹⁾ 2025. január 1-jéig 590 mg/Nm³ a kis, szigetüzemben működő rendszerek és a szigetüzemben működő mikrorendszerek részét képező dízelmotorok esetében.

⁽²⁾ 40 mg/Nm³ biogáz esetében.

⁽³⁾ Az évente 500–1 500 órát üzemelő motorok kivételt képezhetnek e kibocsátási határértékek alól, amennyiben NO_x-kibocsátásuk elsődleges intézkedések alkalmazása révén korlátozott és megfelelnek a ⁽⁴⁾ lábjegyzetben foglalt kibocsátási határértékeknek.

⁽⁴⁾ 2025. január 1-jéig a kis, szigetüzemben működő rendszerekben és a szigetüzemben működő mikrorendszerekben 1 850 mg/Nm³ a folyékony üzemmódban működő kettős üzemű motorok esetében és 380 mg/Nm³ a gáz üzemmódban működő kettős üzemű motorok esetében; 1 300 mg/Nm³ a 20 MW-ot meg nem haladó teljes névleges bemenő hőteljesítményű, legfeljebb 1 200 percenkénti fordulatszámú dízelmotorok esetében és 1 850 mg/Nm³ a 20 MW-ot meghaladó teljes névleges bemenő hőteljesítményű dízelmotorok esetében; 750 mg/Nm³ az 1 200-nál nagyobb percenkénti fordulatszámú dízelmotorok esetében.

⁽⁵⁾ 225 mg/Nm³ a folyékony üzemmódban működő kettős üzemű motorok esetében.

⁽⁶⁾ 225 mg/Nm³ a 20 MW-ot meg nem haladó teljes névleges bemenő hőteljesítményű, legfeljebb 1 200 percenkénti fordulatszámú dízelmotorok esetében.

⁽⁷⁾ 190 mg/Nm³ a gáz üzemmódban működő kettős üzemű motorok esetében.

⁽⁸⁾ A kibocsátási határértékek kizárólag 70 %-nál nagyobb terhelésre vonatkoznak.

⁽⁹⁾ 2025. január 1-jéig 550 mg/Nm³ a kis, szigetüzemben működő rendszerek és szigetüzemben működő mikrorendszerek részét képező berendezések esetében.

⁽¹⁰⁾ 2025. január 1-jéig 75 mg/Nm³ a kis, szigetüzemben működő rendszerek és a szigetüzemben működő mikrorendszerek részét képező dízelmotorok esetében.

⁽¹¹⁾ 20 mg/Nm³ az 1 MW és annál nagyobb, de 5 MW-ot meg nem haladó teljes névleges bemenő hőteljesítményű berendezések esetében.

III. MELLÉKLET

A KIBOCSÁTÁSOK NYOMON KÖVETÉSE ÉS A MEGFELELÉS ÉRTÉKELÉSE

1. RÉSZ

A kibocsátások üzemeltető általi nyomon követése

1. Rendszeres mérést kell végezni legalább az alábbiak szerint:
 - az 1 MW és annál nagyobb, de 20 MW-ot meg nem haladó névleges bemenő hőteljesítményű közepes tüzelőberendezések esetében legalább háromévente;
 - a 20 MW-nál nagyobb névleges bemenő hőteljesítményű közepes tüzelőberendezések esetében legalább évente.
2. Az 1. pontban említett gyakoriság alternatívájaként a 6. cikk (3) és (8) bekezdésének hatálya alá tartozó közepes tüzelőberendezések tekintetében rendszeres mérést kell végezni legalább az alábbiak szerint:
 - az 1 MW és annál nagyobb, de 20 MW-ot meg nem haladó névleges bemenő hőteljesítményű közepes tüzelőberendezések esetében a 6. cikk (3) és (8) bekezdésének értelmében alkalmazandó maximális éves átlagos üzemórák háromszorosának megfelelő időtartamonként,
 - a 20 MW-nál nagyobb névleges bemenő hőteljesítményű közepes tüzelőberendezések esetében a 6. cikk (3) és (8) bekezdése értelmében alkalmazandó maximális éves átlagos üzemórák számának megfelelő időtartamonként.

A rendszeres méréseket minden esetben legalább ötévente el kell végezni.

3. Mérésre csak az alábbiak tekintetében van szükség:
 - a) azon szennyező anyagok, amelyekre ezen irányelv az érintett berendezéssel összefüggésben kibocsátási határértékeket határoz meg,
 - b) CO-kibocsátás minden berendezés esetében.
4. Az első méréseket a berendezés engedélyezésétől vagy nyilvántartásba vételétől, illetve a működés kezdetének időpontjától számított négy hónapon belül kell elvégezni, attól függően, hogy melyik következett be később.
5. Az 1., 2., és 3. pontban említett SO₂-mérés alternatívájaként az illetékes hatóság által ellenőrzött és jóváhagyott egyéb eljárások is alkalmazhatók a SO₂-kibocsátás meghatározására.
6. Az 1. pontban említett időszakos mérések alternatívájaként a tagállamok előírhatnak folyamatos méréseket is.

Folyamatos mérések esetén az automatizált mérési rendszereket a referencia-módszerekkel végzett párhuzamos mérésekkel évente legalább egyszer ellenőrizni kell, és az üzemeltetőnek értesítenie kell az illetékes hatóságot az ilyen ellenőrzések eredményéről.

7. A légszennyező anyagok mintavételezését és elemzését, a folyamatparaméterek mérését, valamint az 5. és 6. pontban említettek szerint alkalmazott alternatív eljárásokat megbízható, reprezentatív és összehasonlítható eredmények elérését lehetővé tevő módszerek alapján kell elvégezni. A harmonizált EN-szabványoknak megfelelő módszerek e követelménynek megfelelő módszernek tekintendők. A mérés során a berendezésnek reprezentatív, egyenletes terhelés mellett, stabil körülmények között kell működnie. Ezzel összefüggésben a beindítási és leállítási időszakokat a mérésből ki kell zárni.

2. RÉSZ

A megfelelés értékelése

1. Időszakos mérések esetén a 6. cikkben említett kibocsátási határértékek abban az esetben tekintendők teljesítettnek, ha az egyes méréssorozatok során vagy az illetékes hatóság által megállapított szabályokkal összhangban meghatározott egyéb eljárások keretében kapott eredmények nem lépik túl a vonatkozó kibocsátási határértéket.

-
2. Folyamatos mérések esetén a 6. cikkben említett kibocsátási határértékeknek való megfelelést a 2010/75/EU irányelv V. melléklete 4. részének 1. pontjában foglaltak szerint kell értékelni.

Az érvényesített átlagértékek meghatározása a 2010/75/EU irányelv V. melléklete 3. részének 9. és 10. pontjában meghatározottak szerint történik.

- -
 3. Az átlagos kibocsátási határértékek kiszámításakor nem kell figyelembe venni a 6. cikk (11) és (12) bekezdésében említett időszakok alatt, valamint az indítási és a leállítási időszakban végzett méréseket.
-